

SPOROČILO KOMISIJE**Sprememba začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19**

(2020/C 164/03)

1. UVOD

1. Komisija je 19. marca 2020 sprejela sporočilo „Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19“⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: začasni okvir). 3. aprila 2020 je sprejela prvo spremembo okvira, da bi se lahko prek pomoči spodbujale raziskave, testiranje in proizvodnja izdelkov v zvezi s COVID-19, zaščitila delovna mesta in še naprej spodbujalo gospodarstvo med trenutno krizo⁽²⁾.
2. Ciljno usmerjena in sorazmerna uporaba nadzora EU nad državno pomočjo zagotavlja, da nacionalni ukrepi učinkovito podpirajo prizadeta podjetja med izbruhom COVID-19, obenem pa omejujejo neupravičeno izkrivljanje na notranjem trgu, ohranjajo njegovo celovitost in zagotavljajo enake konkurenčne pogoje. To bo prispevalo k ohranitvi neprekinjene gospodarske dejavnosti med izbruhom COVID-19 in gospodarstvu zagotovilo močno platformo za okrevanje po krizi, pri čemer se bo upošteval pomen doseganja dvojne zelene in digitalne preobrazbe v skladu s pravom in cilji EU.
3. Namen tega sporočila je opredeliti dodatnečasne ukrepe državne pomoči, za katere Komisija meni, da so glede na izbruh COVID-19 združljivi na podlagi člena 107(3)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
4. Prvič, Komisija meni, da bi nefinančna podjetja, ki so sicer sposobna preživeti, zdaj pa spoprijemajo z likvidnostno krizo zaradi izbruha COVID-19, lahko imela dolgoročne težave s solventnostjo. Pri številnih tovrstnih podjetjih so nujni ukrepi, sprejeti za nadzor nad širitvijo izbruha COVID-19, povzročili zmanjšanje ali celo začasno prekinitev proizvodnje blaga in/ali zagotavljanja storitev, pa tudi znaten šok povpraševanja. Posledične izgube bodo vidne v zmanjšanju lastniškega kapitala podjetij in bodo negativno vplivale na njihovo zmožnost izposojanja pri finančnih institucijah.
5. Zmanjšan lastniški kapital podjetij skupaj s trgi z manjšim povpraševanjem in motnjami v dobavi povečuje tveganje za resen upad gospodarske rasti, ki bi lahko dlje časa vplival na celotno gospodarstvo EU. Dobro usmerjen državni poseg, ki bi podjetjem zagotovil lastniški kapital in/ali hibridne kapitalske instrumente, bi lahko zmanjšal tveganje znatnega števila insolventnih podjetij za gospodarstvo EU. S tem bi se prispevalo k ohranitvi neprekinjene gospodarske dejavnosti med izbruhom COVID-19 in podprlo posledično okrevanje gospodarstva.
6. To sporočilo zato določa merila na podlagi pravil EU o državni pomoči, v skladu s katerimi lahko države članice zagotavljajo javno podporo v obliki lastniškega kapitala in/ali hibridnih kapitalskih instrumentov podjetjem v finančnih težavah zaradi izbruha COVID-19. Namenjeno je zagotavljanju, da motnje v gospodarstvu ne bi povzročile nepotrebne izstopa podjetij, ki so bila pred izbruhom COVID-19 sposobna preživetja, s trga. Dokapitalizacija zato ne sme presežati minimuma, ki je potreben za zagotovitev sposobnosti preživetja upravičenca, in ne sme presežati ponovne vzpostavitve kapitalske strukture upravičenca v primerjavi s kapitalsko strukturo pred izbruhom COVID-19.
7. Komisija poudarja, da bi se morala nacionalna javna podpora v obliki lastniškega kapitala in/ali hibridnih kapitalskih instrumentov podjetjem v finančnih težavah zaradi izbruha COVID-19 kot del shem ali v določenih posameznih primerih zagotavljati samo, če ni mogoče najti nobene druge rešitve, zanjo pa bi morala veljati strogi pogoji. Ti instrumenti namreč močno izkrivljajo konkurenco med podjetji. Za take posege bi morali zato veljati tudi jasni pogoji glede vstopa države v zadevna podjetja, nadomestila državi in njenega umika iz teh podjetij, določb o upravljanju in ustreznih ukrepov za omejevanje izkrivljanja konkurence.

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije z dne 19. marca 2020 (C(2020) 1863) (UL C 91 I, 20.3.2020, str. 1).

⁽²⁾ Sporočilo Komisije z dne 3. aprila 2020 (C(2020) 2215) (UL C 112 I, 4.4.2020, str. 1).

8. Tveganje izkrivljanja na notranjem trgu bi lahko bilo manjše, če bi se podpora odobrila na ravni EU in bi se pri tem upošteval skupni interes EU, to pa bi pomenilo tudi, da bi lahko zanjo veljali manj strogi pogoji. Komisija meni, da sta dodatna podpora in financiranje na ravni EU potrebna za zagotavljanje, da se ta svetovna simetrična kriza ne spremeni v asimetrični šok v škodo držav članic, ki imajo manj možnosti za podpiranje svojih gospodarstev in konkurenčnosti EU kot celote.
9. Prehod na zeleno gospodarstvo in digitalna preobrazba bosta imela osrednjo in prednostno vlogo pri zagotavljanju uspešnega okrevanja. Komisija podpira korake, ki so jih države članice sprejele za upoštevanje teh izzivov pri oblikovanju nacionalnih podpornih ukrepov, in opozarja na njihovo odgovornost pri zagotavljanju, da ti ukrepi ne bodo ovirali doseganja podnebnih in digitalnih ciljev EU. Poleg tega Komisija ugotavlja, da bo oblikovanje nacionalnih podpornih ukrepov tako, da bodo ustrezali ciljem politike EU glede zelene in digitalne preobrazbe gospodarstev, omogočilo bolj trajnostno dolgoročno rast in spodbujalo prehod na dogovorjeni cilj EU glede podnebne nevtralnosti do leta 2050. V okviru pomoči za odpravo resnih motenj v gospodarstvih držav članic so za oblikovanje nacionalnih podpornih ukrepov odgovorne predvsem države članice, ti pa morajo ustrezati ciljem njihove politike. Za pomoč na podlagi tega sporočila velika podjetja poročajo, kako njihova uporaba prejete pomoči podpira njihove dejavnosti v skladu s cilji EU in nacionalnimi obveznostmi, povezanimi z zeleno in digitalno preobrazbo.
10. Poleg tega več držav članic razmišlja o prevzemu lastniškega deleža v strateških podjetjih, da ne bi bil ogrožen njihov prispevek k pravilnemu delovanju gospodarstva EU. Komisija opozarja, da je PDEU nevtralna glede javnega oziroma zasebnega lastništva (člen 345 PDEU). Če države članice kupijo obstoječe delnice podjetij po tržni ceni ali po načelu enakovrednosti (*pari passu*) vlagajo z zasebnimi delničarji, to običajno ne pomeni državne pomoči (?). Če se države članice odločijo za nakup novoizdanih delnic in/ali podjetjem omogočijo drugo vrsto podpore v obliki lastniškega kapitala ali hibridnih kapitalskih instrumentov pod tržnimi pogoji, tj. pod pogoji, ki so skladni z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu, to prav tako ne pomeni državne pomoči.
11. Komisija opozarja tudi, da obstajajo številna dodatna orodja za spoprijemanje s pridobitvami strateških podjetij. Komisija je v svojem sporočilu z dne 25. marca 2020 ⁽⁴⁾ države članice, ki že imajo vzpostavljen mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb, pozvala, naj v celoti uporabljajo ta orodja, da bi preprečile pretok kapitala iz tretjih držav, ki bi lahko ogrozil varnost ali javni red v EU. Komisija je države članice, ki še nimajo vzpostavljenega mehanizma pregleda ali katerih mehanizmi pregleda ne zajemajo vseh relevantnih transakcij, poleg tega pozvala, naj vzpostavijo celovit mehanizem pregleda, ki bo v celoti skladen s pravom EU, med drugim z uredbo o pregledu neposrednih tujih naložb ⁽⁵⁾ in prostim pretokom kapitala (člen 63 PDEU), ter mednarodnimi obveznostmi.
12. Drugič, Komisija meni, da bi lahko bil podrejeni dolg prav tako ustrezno sredstvo za pomoč podjetjem v finančnih težavah zaradi izbruha COVID-19. Je namreč manj izkrivljavač instrument kot lastniški ali hibridni kapital, saj ga ni mogoče pretvoriti v lastniški kapital, dokler podjetje normalno deluje. To sporočilo tako uvaja možnost, da lahko države članiceodobrijo to dodatno obliko pomoči iz oddelka 3.3 začasnega okvira, ki zadeva dolžniške instrumente, in sicer ob dodatnih zaščitnih ukrepih za ohranitev enakih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu. Če pa podrejeni dolg presega zgornjo mejo iz oddelka 3.3, bi bilo treba tak ukrep podrejenega dolga oceniti v skladu s pogoji za ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19 iz oddelka 3.11, da se zagotovi enaka obravnava.

⁽³⁾ Glej oddelek 4.2.3 Obvestila Komisije o pojmu državne pomoči po členu 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C(2016) 2946) (UL C 262, 19.7.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Sporočilo Komisije – Smernice za države članice o neposrednih tujih naložbah in prostem pretoku kapitala iz tretjih držav ter zaščiti evropskih strateških sredstev pred začetkom uporabe Uredbe (EU) 2019/452 (uredba o pregledu neposrednih tujih naložb) (C(2020) 1981 final z dne 25. marca 2020).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Uniji (UL L 79I, 21.3.2019, str. 1).

13. Tretjič, uporaba začasnega okvira je pokazala, da je treba uvesti redakcijske spremembe, pa tudi dodatna pojasnila in spremembe nekaterih določb, zlasti v oddelkih 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7, 4 in 5.
14. Četrtrič, Komisija priznava, da bodo za uspešno okrevanje potrebne dodatne obsežne zasebne in javne naložbe, da bi se lahko spopadli z izzivi in izkoristili možnosti, ki jih ponuja dvojna zelena in digitalna preobrazba. V zvezi s tem Komisija opozarja, da ta sprememba začasnega okvira dopolnjuje in ne zgolj nadomešča obstoječe možnosti na podlagi pravil EU o državni pomoči, ki jih imajo države članice pri zagotavljanju podpore. Smernice Komisije o tveganem financiranju ⁽⁶⁾ in uredba o splošnih skupinskih izjemah ⁽⁷⁾ državam članicam na primer zagotavljajo veliko možnosti glede podpore v obliki kapitala, zlasti za inovativna podjetja.
15. Podobno se lahko države članice odločijo, da državno pomoč dodelijo v podporo zelenim in digitalnim inovacijam ter naložbam in povečajo raven varstva okolja v skladu z obstoječimi pravili o državni pomoči ⁽⁸⁾. Kot je Komisija napovedala že v sporočilu z dne 14. januarja 2020, bodo ustrezna pravila o državni pomoči, zlasti smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo, do leta 2021 revidirana v luči ciljev politike evropskega zelenega dogovora ter bodo podpirala stroškovno učinkovit in socialno vključujoč prehod na podnebno nevtralnost do leta 2050. To bo prispevalo k strategiji okrevanja evropskega gospodarstva, ki dosega pomembno dvojno zeleno in digitalno preobrazbo v skladu s cilji EU in nacionalnimi cilji.

2. SPREMEMBE ZACASNEGA OKVIRA

16. Od 8. maja 2020 bodo veljale naslednje spremembe začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19:
17. točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Če bi banke zaradi izbruha COVID-19 potrebovale izredno javnofinančno pomoč (glej člen 2(1)(28) direktive o sanaciji in reševanju bank in člen 3(1)(29) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje) v obliki likvidnostnega ukrepa, ukrepa dokapitalizacije ali obravnavanja oslavljenih sredstev, bo treba oceniti, ali ukrep izpolnjuje pogoje iz člena 32(4)(d)(i), (ii) ali (iii) direktive o sanaciji in reševanju bank ter člena 18(4)(d)(i), (ii) ali (iii) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje. Če so pogoji izpolnjeni, se za banko, ki bi prejela tako izredno javnofinančno pomoč, ne bi štel, da propada ali bo verjetno propadla. Kolikor taki ukrepi obravnavajo težave, povezane z izbruhom COVID-19, se bo za njih štel, da spadajo pod točko 45 sporočila o bančništvu iz leta 2013 ⁽⁹⁾, ki določa izjemo od zahteve po porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki.“;
18. točka 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Izbruh COVID-19 predstavlja tveganje za resen upad gospodarske dejavnosti, ki bo vplival na celotno gospodarstvo EU in prizadel podjetja, delovna mesta in gospodinjstva. Potrebna je dobro usmerjena javna podpora za zagotovitev, da je na trgih še vedno na voljo zadostna likvidnost, da se izravna škoda, ki je nastala zdravim podjetjem, in da se ohrani neprekinjena gospodarska dejavnost med izbruhom COVID-19 in po njem. Poleg tega se države članice lahko odločijo za podporo izvajalcem dejavnosti v potovalni in turistični

⁽⁶⁾ Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja (UL C 19, 22.1.2014, str. 4).

⁽⁷⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

⁽⁸⁾ Na primer Smernice o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 (UL C 200, 28.6.2014, str. 1), Smernice Evropske unije za uporabo pravil o državni pomoči v zvezi s hitro postavitvijo širokopasovnih omrežij (UL C 25, 26.1.2013, str. 1), Smernice o regionalni državni pomoči za obdobje 2014–2020 (UL C 209, 23.7.2013, str. 1), Okvir za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije (UL C 198, 27.6.2014, str. 1) in Merila za analizo združljivosti državne pomoči za spodbujanje izvajanja pomembnih projektov skupnega evropskega interesa z notranjim trgovom (UL C 188, 20.6.2014, str. 4).

⁽⁹⁾ Sporočilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podpirne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (UL C 216, 30.7.2013, str. 1).

industriji, da zagotovijo, da so zahtevki po povračilu zaradi izbruha COVID-19 rešeni tako, da zagotavljajo varstvo pravic potnikov in potrošnikov ter enako obravnavo potnikov. Glede na omejen obseg proračuna EU bodo glavni del bremena pri odzivu nosili nacionalni proračuni držav članic. Pravila EU o državni pomoči državam članicam omogočajo hitro in učinkovito ukrepanje v podporo državljanom in podjetjem, zlasti MSP, ki se soočajo z ekonomskimi težavami zaradi izbruha COVID-19.“;

19. točka 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. Države članice lahko podporne ukrepe oblikujejo tudi v skladu z uredbami o skupinskih izjemah ⁽¹⁰⁾, in sicer brez sodelovanja Komisije.“;

20. točka 20 se nadomesti z naslednjim:

„20. Začasni ukrepi pomoči, zajeti v tem sporočilu, se lahko kumulirajo v skladu z določbami v posameznih oddelkih tega sporočila. Začasni ukrepi pomoči, zajeti v tem sporočilu, se lahko kumulirajo s pomočjo na podlagi uredb *de minimis* ⁽¹¹⁾ ali s pomočjo na podlagi uredb o skupinskih izjemah ⁽¹²⁾, če se upoštevajo določbe in pravila o kumulaciji iz navedenih uredb.“;

21. vstavi se nova točka 20a:

„20a. Pomoč kreditnim in finančnim institucijam se ne ocenjuje na podlagi tega sporočila, z izjemo: (i) posrednih koristi za kreditno ali finančno institucijo, ki usmerja pomoč v obliki posojil ali jamstev iz oddelkov 3.1 do 3.3 v skladu z zaščitnimi ukrepi iz oddelka 3.4, in (ii) pomoči iz oddelka 3.10, če shema ni namenjena izključno zaposlenim v finančnem sektorju.“;

22. naslov oddelka 3.1 se nadomesti z naslednjim:

„3.1. Omejeni zneski pomoči“;

23. opomba 16 v točki 22 se nadomesti z naslednjim:

„Če se pomoč odobri v obliki davčne ugodnosti, mora obveznost za davek, v zvezi s katero se odobri ta ugodnost, nastati najpozneje 31. decembra 2020.“;

⁽¹⁰⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1), Uredba Komisije (ES) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 193, 1.7.2014, str. 1) ter Uredba Komisije (EU) št. 1388/2014 z dne 16. decembra 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 369, 24.12.2014, str. 37).

⁽¹¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L 352, 24.12.2013, str. 1), Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju (UL L 352, 24.12.2013, str. 9), Uredba Komisije (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture (UL L 190, 28.6.2014, str. 45) ter Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

⁽¹²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (uredba o splošnih skupinskih izjemah), Uredba Komisije (ES) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 193, 1.7.2014, str. 1) ter Uredba Komisije (EU) št. 1388/2014 z dne 16. decembra 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 369, 24.12.2014, str. 37).

24. točka 23a se nadomesti z naslednjim:

„23a. Kadar je podjetje dejavno v več sektorjih, za katere veljajo različni najvišji zneski v skladu s točkama 22(a) in 23(a), zadevna država članica na ustrezen način, na primer z ločevanjem računov, zagotovi, da se za vsako od teh dejavnosti spoštuje ustrezna zgornja meja in da ni presežen najvišji skupni znesek 800 000 EUR na podjetje. Če je podjetje dejavno v sektorjih iz točke 23(a), najvišji skupni znesek ne bi smel preseči 120 000 EUR na podjetje.“;

25. vstavi se nova točka 24a:

„24a. Pomoč, odobrena v skladu z oddelkom 3.2, se ne kumulira s pomočjo za isto zadevno glavnico posojila v skladu z oddelkom 3.3. in obratno. Pomoč, odobrena v skladu z oddelkoma 3.2 in 3.3, se lahko kumulira za različna posojila, če skupni znesek posojil na upravičenca ne presega zgornjih meja iz točke 25(d) oziroma točke 27(d). Upravičenec lahko vzporedno koristi več ukrepov iz oddelka 3.2, če skupni znesek posojil na upravičenca ne presega zgornjih meja iz točk 25(d) in (e).“;

26. točka 25(d)(iii) se nadomesti z naslednjim:

„iii. z ustrežno utemeljitvijo države članice Komisiji (na primer v zvezi z značilnostmi določene vrste podjetij) se lahko znesek posojila poveča za kritje likvidnostnih potreb od odobritve v prihodnjih 18 mesecih za MSP ⁽¹³⁾ in v prihodnjih 12 mesecih za velika podjetja. Likvidnostne potrebe je treba določiti na podlagi samopotrditve upravičenca ⁽¹⁴⁾.“;

27. točka 25(e) se nadomesti z naslednjim:

„e. pri posojilih, ki zapadejo do 31. decembra 2020, je lahko znesek glavnice posojila višji od zneska iz točke 25 (d), če država članica Komisiji predloži ustrezno utemeljitev ter če država članica še naprej zagotavlja sorazmernost pomoči in jo lahko dokaže Komisiji.“;

28. točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„26. Da se podjetjem, ki se soočajo z nenadnim pomanjkanjem likvidnosti, zagotovi dostop do nje, so lahko v trenutnih okoliščinah subvencionirane obrestne mere za omejeno obdobje in znesek posojila primerna, potrebna in ciljno usmerjena rešitev. Poleg tega je lahko podrejeni dolg, ki je v primeru postopka zaradi insolventnosti podrejen navadnim nadrejenim upnikom, prav tako primerna, potrebna in ciljno usmerjena rešitev v trenutnih okoliščinah. Tak dolg je manj izkrivljajoč instrument kot lastniški ali hibridni kapital, saj se ne more samodejno pretvoriti v lastniški kapital, dokler podjetje normalno deluje. Pomoč v obliki podrejenega dolga ⁽¹⁵⁾ mora zato izpolnjevati ustrezne pogoje iz oddelka 3.3, ki zadeva dolžniške instrumente. Ker pa povečuje zmožnost podjetij za prevzem prednostnega dolga na način, ki je podoben podpori v obliki kapitala, se poleg tega uporabita pribitek za kreditno tveganje in nadaljnja omejitev zneska glede na prednostni dolg (ena tretjina za velika podjetja in polovica zneska za MSP, kot je opredeljen v točki 27(d)(i) oziroma (ii)). Nad tema zgornjima mejama bi bilo treba podrejeni dolg oceniti v skladu s pogoji za ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19 iz oddelka 3.11, da se zagotovi enaka obravnava.“;

⁽¹³⁾ Kot so opredeljena v Prilogi I k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (uredba o splošnih skupinskih izjemah).

⁽¹⁴⁾ Likvidnostni načrt lahko vključuje tako obratni kapital kot stroške naložb.

⁽¹⁵⁾ Razen če taka pomoč izpolnjuje pogoje iz oddelka 3.1 tega sporočila.

29. doda se naslednja točka 26a:

„26a. Pomoč, odobrena v skladu z oddelkom 3.3, se ne kumulira s pomočjo za isto zadevno glavnico posojila v skladu z oddelkom 3.2. in obratno. Pomoč, odobrena v skladu z oddelkoma 3.2 in 3.3, se lahko kumulira za različna posojila, če skupni znesek posojil na upravičenca ne presega mejnih vrednostih iz točke 25(d) oziroma točke 27(d). Upravičenec lahko vzporedno koristi več ukrepov iz oddelka 3.3, če skupni znesek posojil na upravičenca ne presega zgornjih meja iz točk 27(d) in (e).“;

30. točka 27(d)(iii) se nadomesti z naslednjim:

„iii. z ustrezno utemeljitvijo države članice Komisiji (na primer v zvezi z značilnostmi določene vrste podjetij) se lahko znesek posojila poveča za kritje likvidnostnih potreb od odobritve v prihodnjih 18 mesecih za MSP ⁽¹⁶⁾ in v prihodnjih 12 mesecih za velika podjetja. Likvidnostne potrebe je treba določiti na podlagi samopodrditve upravičenca ⁽¹⁷⁾.“;

31. točka 27(e) se nadomesti z naslednjim:

„e. pri posojilih, ki zapadejo do 31. decembra 2020, je lahko znesek glavnice posojila višji od zneska iz točke 27 (d), če država članica Komisiji predloži ustrezno utemeljitev ter če država članica še naprej zagotavlja sorazmernost pomoči in jo lahko dokaže Komisiji.“;

32. doda se naslednja točka 27a:

„27a. Dolžniški instrumenti, ki so v primeru postopka zaradi insolventnosti podrejeni navadnim nadrejenim upnikom, se lahko odobrijo po znižanih obrestnih merah, ki so vsaj enake izhodiščni obrestni meri in maržam za kreditno tveganje iz preglednice v točki 27(a), ki se jim pri velikih podjetjih prišteje 200 bazičnih točk, pri MSP pa 150 bazičnih točk. Za take dolžniške instrumente se uporablja alternativna možnost iz točke 27(b). Spoštovati je treba tudi točke 27(c), 27(f) in 27(g). Če znesek podrejenega dolga presega obe naslednji zgornji meji ⁽¹⁸⁾, se združljivost instrumenta z notranjim trgom določi v skladu z oddelkom 3.11:

- i. dve tretjini letne mase plač prejemnika pri velikih podjetjih in letna masa plač prejemnika pri MSP, kot je določeno v točki 27(d)(i), ter
- ii. 8,4 % skupnega prometa upravičenca v letu 2019 pri velikih podjetjih in 12,5 % skupnega prometa upravičenca v letu 2019 pri MSP.“;

33. točka 28 se nadomesti z naslednjim:

„28. Pomoč v obliki jamstev in posojil v skladu z oddelki 3.1, 3.2 in 3.3 tega sporočila se lahko podjetjem, ki se spoprijemajo z nenadnim pomanjkanjem likvidnosti, zagotovi neposredno ali prek kreditne institucije in drugih finančnih institucij kot finančnih posrednikov. V slednjem primeru morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v nadaljevanju.“;

34. točka 31 se nadomesti z naslednjim:

„31. Kreditne institucije ali druge finančne institucije bi morale prednosti, ki jih pridobijo z državnim jamstvom ali subvencioniranimi obrestnimi merami za posojila, v največji možni meri prenesti na končne upravičence. Finančni posrednik mora biti sposoben dokazati, da upravlja mehanizem, ki zagotavlja prenos prednosti v največji možni meri na končne upravičence v obliki večje količine financiranja, portfeljev s povečanim tveganjem, nižjih zahtev glede zavarovanja s premoženjem, nižjih jamstvenih premij ali nižjih obrestnih mer, kot če teh javnih jamstev ali posojil ne bi bilo.“;

⁽¹⁶⁾ Kot je določeno v Prilogi I k uredbi o splošnih skupinskih izjemah.

⁽¹⁷⁾ Likvidnostni načrt lahko vključuje tako obratni kapital kot stroške naložb.

⁽¹⁸⁾ Če so izplačila kuponov kapitalizirana, je treba to upoštevati pri določanju navedenih zgornjih mej pod pogojem, da je bila taka kapitalizacija načrtovana ali predvidljiva ob priglasitvi zadevne državne pomoči. Pri takem izračunu se upošteva tudi vsakršna druga državna pomoč v obliki podrejenega dolga, ki se dodeli v okviru izbruha COVID-19, tudi neodvisno od tega sporočila. V navedene zgornje meje ne šteje podrejeni dolg, ki se odobri v skladu z oddelkom 3.1 tega sporočila.

35. točka 37(j) se nadomesti z naslednjim:

„j. infrastrukture za preskušanje in prenos v proizvodnjo so dostopne več uporabnikom, dostop pa se odobri na pregleden in nediskriminatoren način. Podjetjem, ki so financirala vsaj 10 % stroškov naložbe, se lahko odobri prednostni dostop pod ugodnejšimi pogoji.“;

36. vstavi se nova točka 43a:

„43a. Če taka shema vključuje tudi zaposlene v kreditnih ali finančnih institucijah, kakršna koli pomoč tem institucijam glede na pretežno socialne cilje take pomoči ni namenjena ohranjanju ali ponovni vzpostavitvi njihove sposobnosti preživetja, likvidnosti ali solventnosti ⁽¹⁹⁾. Komisija zato meni, da se taka pomoč ne bi smela šteti za izredno javnofinančno pomoč v skladu s členom 2(1)(28) direktive o sanaciji in reševanju bank ter člena 3(1)(29) uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje ter se ne bi smela ocenjevati na podlagi pravil o državni pomoči, ki se uporabljajo za bančni sektor ⁽²⁰⁾.“;

37. vstavi se naslednji oddelek:

„3.11 Ukrepi dokapitalizacije

44. Ta začasni okvir določa merila na podlagi pravil EU o državni pomoči, v skladu s katerimi lahko države članice zagotavljajo javno podporo v obliki lastniškega kapitala in/ali hibridnih kapitalskih instrumentov podjetjem v finančnih težavah zaradi izbruha COVID-19 ⁽²¹⁾. Namenjeno je zagotavljanju, da motnje v gospodarstvu ne bi povzročile nepotrebnega izstopa podjetij, ki so bila pred izbruhom COVID-19 sposobna preživetja, s trga. Dokapitalizacija zato ne sme presegati minimuma, ki je potreben za zagotovitev sposobnosti preživetja upravičenca, in ne sme presegati ponovne vzpostavitve kapitalske strukture upravičenca v primerjavi s kapitalsko strukturo pred izbruhom COVID-19. Velika podjetja morajo poročati o tem, kako prejeta pomoč podpira njihove dejavnosti v skladu s cilji EU in nacionalnimi obveznostmi, povezanimi z zeleno in digitalno preobrazbo, vključno s ciljem EU o podnebni nevtralnosti do leta 2050.

45. Komisija obenem poudarja, da bi se morala nacionalna javna podpora v obliki lastniškega kapitala in/ali hibridnih kapitalskih instrumentov kot del shem ali v posameznih primerih zagotavljati samo, če ni mogoče najti nobene druge ustrezne rešitve. Poleg tega bi morali za izdajanje takih instrumentov veljati strogi pogoji, saj močno izkrivljajo konkurenco med podjetji. Za take posege morajo zato veljati jasni pogoji glede vstopa države v zadevna podjetja, nadomestila državi in njenega umika iz lastniškega kapitala teh podjetij, določb o upravljanju in ustreznih ukrepov za omejevanje izkrivljanja konkurence. Glede na navedeno Komisija ugotavlja, da bo oblikovanje nacionalnih podpornih ukrepov tako, da bodo ustrezali ciljem politike EU glede zelene in digitalne preobrazbe gospodarstev, omogočilo bolj trajnostno dolgoročno rast in spodbujalo prehod na dogovorjeni cilj EU glede podnebne nevtralnosti do leta 2050.

3.11.1 Uporaba

46. Naslednji pogoji se uporabljajo za sheme dokapitalizacije in posamezne ukrepe dokapitalizacije držav članic za nefinančna podjetja (v nadaljnjem besedilu skupaj: ukrepi dokapitalizacije zaradi COVID-19) v skladu s tem sporočilom, ki niso zajeti v oddelku 3.1 tega sporočila. Veljajo za ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19 za velika podjetja in MSP ⁽²²⁾.

47. Naslednji pogoji se uporabljajo tudi za podrejene dolžniške instrumente, ki presegajo zgornji meji iz točke 27a(i) in (ii) oddelka 3.3 tega sporočila.

⁽¹⁹⁾ Glej po analogiji Sklep Komisije SA.49554-CY – Ciprska shema za nedonosna posojila, zavarovana s primarnimi bivališči (Estia), uvodna izjava 73, in Sklep Komisije SA.53520-EL – Shema za zaščito primarnih bivališč, uvodna izjava 71.

⁽²⁰⁾ Glej točko 6 tega sporočila.

⁽²¹⁾ Možnost dajanja pomoči v obliki lastniškega kapitala in/ali hibridnih kapitalskih instrumentov, vendar za veliko nižje nominalne zneske, je že zagotovljena pod pogoji iz oddelka 3.1 tega sporočila.

⁽²²⁾ Kot je določeno v točki 16 Sporočila, je prigrasitev alternativnih pristopov še vedno mogoča v skladu s členom 107(3)(b) PDEU.

48. Ukrepi dokapitalizacije zaradi COVID-19 se odobrijo najpozneje do 30. junija 2021.

3.11.2 Pogoji za upravičenost in vstop

49. Ukrep dokapitalizacije zaradi COVID-19 mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- (a) upravičenec bi brez posega države prenehal poslovati ali bi se soočil z resnimi težavami pri ohranjanju svojega poslovanja. Take težave se lahko dokažejo zlasti s poslabšanjem razmerja med dolžniškim in lastniškim kapitalom upravičenca ali podobnimi kazalniki;
- (b) poseg je v skupnem interesu. To se lahko nanaša na preprečevanje socialne stiske in nedelovanja trga zaradi velike izgube delovnih mest, izstopa inovativnega podjetja, izstopa sistemsko pomembnega podjetja, tveganja prekinitve zagotavljanja pomembne storitve ali podobnih primerov, ki jih zadevna država članica ustrezno utemelji;
- (c) upravičenec ne more pridobiti financiranja na trgih po ugodnih pogojih, horizontalni ukrepi, ki v zadevni državi članici obstajajo za kritje likvidnostnih potreb, pa ne zadostujejo za zagotovitev sposobnosti preživetja; in
- (d) upravičenec ni podjetje, ki je bilo 31. decembra 2019 že podjetje v težavah (v smislu uredbe o splošnih skupinskih izjemah ⁽²³⁾).

50. Države članice v okviru sheme pomoči, ki jo odobri Komisija, odobrijo ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19 šele po prejemu pisnega zahtevka za tako pomoč s strani potencialno upravičenih podjetij. Glede pomoči, ki jo je treba priglasiti posamično, države članice predložijo Komisiji dokaze o takem pisnem zahtevku kot del priglasitve ukrepa posamezne pomoči.

51. Zahteve iz tega oddelka in oddelkov 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 in 3.11.7 se uporabljajo za sheme dokapitalizacije in ukrepe posamezne pomoči zaradi COVID-19. Komisija bo pri odobritvi sheme zahtevala ločeno priglasitev posamezne pomoči nad mejno vrednostjo 250 milijonov EUR. V zvezi s takimi priglasitvami bo Komisija preverila, ali obstoječe financiranje na trgu ali horizontalni ukrepi za kritje likvidnostnih potreb ne zadostujejo za zagotovitev sposobnosti preživetja podjetja; da so izbrani instrumenti dokapitalizacije in z njimi povezani pogoji primerni za obravnavanje resnih težav upravičenca; da je pomoč sorazmerna in da so izpolnjeni pogoji iz tega oddelka in oddelkov 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 in 3.11.7.

3.11.3 Vrste ukrepov dokapitalizacije

52. Države članice lahko zagotovijo ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19 z uporabo dveh različnih sklopov instrumentov dokapitalizacije:

- (a) lastniških instrumentov, zlasti izdaj novih navadnih ali prednostnih delnic; in/ali
- (b) instrumentov s sestavino lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: hibridni kapitalski instrumenti) ⁽²⁴⁾, zlasti s pravicami do udeležbe pri dobičku, tihimi udeležbami in zamenljivimi zavarovanimi ali nezavarovanimi obveznicami.

53. Poseg države lahko ima obliko kakršne koli različice zgoraj navedenih instrumentov ali kombinacije lastniških instrumentov in hibridnih kapitalskih instrumentov. Države članice lahko tudi izvedejo primarno prodajo navedenih instrumentov v okviru ponudbe na trgu pod pogojem, da vsak tako nastal

⁽²³⁾ Kot so opredeljena v členu 2(18) Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

⁽²⁴⁾ Hibridni kapitalski instrumenti so instrumenti, ki imajo značilnosti dolga in lastniškega kapitala. Pri zamenljivih obveznicah se nadomestilo plačuje tako kot pri obveznicah, dokler se ne pretvorijo v lastniški kapital. Ocena skupnega nadomestila za hibridne kapitalске instrumente je torej po eni strani odvisna od nadomestila, ko so dolgu podobni instrumenti, po drugi strani pa od pogojev za pretvorbo v lastniški podobne instrumente.

poseg države v upravičenca izpolnjuje pogoje, določene v tem oddelku 3.11 sporočila. Država članica mora zagotoviti, da so izbrani instrumenti dokapitalizacije in povezani pogoji najustreznejši za obravnavanje potreb upravičenca po dokapitalizaciji, pri čemer hkrati najmanj izkrivljajo konkurenco.

3.11.4 Znesek dokapitalizacije

54. Da bi zagotovili sorazmernost pomoči, znesek dokapitalizacije zaradi COVID-19 ne sme presegati minimuma, ki je potreben za zagotovitev sposobnosti preživetja upravičenca, in ne sme presegati ponovne vzpostavitve kapitalske strukture upravičenca v primerjavi s kapitalsko strukturo pred izbruhom COVID-19, tj. stanja dne 31. decembra 2019. Pri ocenjevanju sorazmernosti pomoči se upošteva državna pomoč, prejeta ali načrtovana zaradi izbruha COVID-19.

3.11.5 Nadomestilo in izstop države

Splošna načela

55. Država prejme ustrezno nadomestilo za naložbo. Bliže kot je nadomestilo pogojem na trgu, nižje je morebitno izkrivljanje konkurence, ki ga povzroči poseg države.
56. Dokapitalizacija zaradi COVID-19 bi se morala izplačati, ko se bo gospodarstvo stabiliziralo. Komisija meni, da je primerno upravičencu dati dovolj časa za izplačilo dokapitalizacije. Države članice morajo vzpostaviti mehanizem za postopno spodbujanje izplačila.
57. Nadomestilo za ukrep dokapitalizacije zaradi COVID-19 bi bilo treba povečevati, da bi se približalo tržnim cenam ter tako upravičenca in druge delničarje spodbudilo k izplačilu ukrepa državne dokapitalizacije ter zmanjšanju tveganja za izkrivljanje konkurence.
58. Iz tega sledi, da morajo ukrepi dokapitalizacije zaradi COVID-19 vsebovati ustrezne spodbude za podjetja, da izplačajo dokapitalizacijo in poiščejo alternativni kapital, ko bodo to dopuščale razmere na trgu, in sicer tako, da zahtevajo dovolj visoko nadomestilo za dokapitalizacijo.
59. Države članice lahko namesto metodologij nadomestil, določenih v nadaljevanju, priglasijo sheme ali individualne ukrepe, pri katerih se metodologija nadomestil prilagodi značilnostim in nadrejenosti kapitalskega instrumenta pod pogojem, da na splošno privedejo do podobnega rezultata glede spodbujevalnega učinka na izstop države in na splošno podobno vplivajo na nadomestilo državi.

Nadomestilo za lastniške instrumente

60. Kapitalski vložek države ali enakovreden poseg se izvede po ceni, ki ne presega povprečne cene delnice upravičenca v 15 dneh pred vložitvijo zahtevka za kapitalski vložek. Če upravičenec ni podjetje, ki kotira na borzi, bi moral oceno njegove tržne vrednosti opraviti neodvisni strokovnjak ali bi se morala izvesti na drug sorazmeren način.
61. Vsak ukrep dokapitalizacije vključuje mehanizem postopnega zviševanja, s katerim se nadomestilo državi povečuje, da se upravičenec spodbudi k ponovnemu odkupu državnih kapitalskih vložkov. To povečevanje nadomestila ima lahko obliko dodatnih delnic ⁽²⁵⁾, odobrenih državi, ali drugih mehanizmov in bi moralo ustrezati najmanj 10-odstotnemu povečanju nadomestila državi (za udeležbo, ki izhaja iz kapitalskega vložka države zaradi COVID-19, ki ni bil povrnjen) za vsako postopno zvišanje:
- (a) mehanizem postopnega zviševanja se aktivira štiri leta po kapitalskem vložku zaradi COVID-19, če država ni prodala vsaj 40 % svoje kapitalske udeležbe, ki izhaja iz kapitalskega vložka zaradi COVID-19;

⁽²⁵⁾ Dodatne delnice se lahko odobrijo na primer z izdajo zamenljivih obveznic na datum dokapitalizacije, ki se pretvorijo v lastniški kapital na datum sprožitve mehanizma postopnega zviševanja.

- (b) mehanizem postopnega zviševanja se znova aktivira šest let po kapitalskem vložku zaradi COVID-19, če država ni prodala svoje celotne kapitalske udeležbe, ki izhaja iz kapitalskega vložka zaradi COVID-19 ⁽²⁶⁾.

Če upravičenec ni podjetje, ki kotira na borzi, se lahko države članice odločijo, da bodo vsakega od obeh korakov izvedle eno leto pozneje, tj. pet let in sedem let po dodelitvi kapitalskega vložka zaradi COVID-19.

62. Komisija lahko sprejme alternativne mehanizme pod pogojem, da na splošno privedejo do podobnega rezultata glede spodbujevalnega učinka na izstop države in na splošno podobno vplivajo na nadomestilo državi.
63. Upravičenec bi moral imeti možnost, da kadar koli odkupi lastniški delež, ki ga je pridobila država. Za zagotovitev, da država prejme primerno nadomestilo za naložbo, bi morala biti odkupna cena enaka znesku tiste od obeh možnosti v nadaljevanju, ki je višja: (i) nominalna naložba države, povečana za letne obresti za nadomestilo, ki je za 200 bazičnih točk višje od navedenega v preglednici spodaj ⁽²⁷⁾; ali (ii) tržna cena v trenutku ponovnega odkupa.
64. Alternativno lahko država kadar koli po tržni ceni proda svoj kapitalski delež kupcem, ki niso upravičenec. Taka prodaja načeloma zahteva odprto in nediskriminatorno posvetovanje s potencialnimi kupci ali prodajo na borzi. Država lahko da obstoječim delničarjem prednostne pravice za nakup po ceni, ki izhaja iz javnega posvetovanja.

Nadomestilo za hibridne kapitalske instrumente

65. Splošno nadomestilo za hibridne kapitalske instrumente mora ustrezno upoštevati naslednje elemente:
- (a) značilnosti izbranega instrumenta, vključno z njegovo ravno podrejenosti, tveganjem ter vsemi pogoji in načini plačila;
- (b) vključene pobude za izstop (kot so klavzule o postopnem zviševanju in klavzule o izplačilu) in
- (c) primerno normno obrestno mero.
66. Minimalno nadomestilo za hibridne kapitalske instrumente, dokler se ne pretvorijo v lastniškimi podobne instrumente, je vsaj enako izhodiščni obrestni meri (1-letna obrestna mera IBOR ali ekvivalent, kot ga je objavila Komisija ⁽²⁸⁾) plus premija, kot je določeno spodaj.

Nadomestilo za hibridne kapitalske instrumente: 1-letna obrestna mera IBOR +

Vrsta prejemnika	1. leto	2. in 3. leto	4. in 5. leto	6. in 7. leto	8. leto in pozneje
MSP	225 bazičnih točk	325 bazičnih točk	450 bazičnih točk	600 bazičnih točk	800 bazičnih točk
Velika podjetja	250 bazičnih točk	350 bazičnih točk	500 bazičnih točk	700 bazičnih točk	950 bazičnih točk

67. Pretvorba hibridnih kapitalskih instrumentov v lastniški kapital se izvede pri 5 odstotkih ali več pod teoretično ceno brez pravice vpisa (*theoretical ex-rights-price* – TERP) v času pretvorbe.
68. Po pretvorbi v lastniški kapital se mora vključiti mehanizem postopnega zviševanja, da se poveča nadomestilo državi in s tem upravičenca spodbudi k ponovnemu odkupu državnih kapitalskih vložkov. Če je lastniški kapital, ki izhaja iz državnega posega zaradi COVID-19, dve leti po pretvorbi v lastniški kapital še vedno v lasti države, država poleg svoje preostale udeležbe, ki izhaja iz preoblikovanja hibridnih

⁽²⁶⁾ Na primer, če ima zvišanje obliko odobritve dodatnih delnic državi. Če udeležba države v upravičencu zaradi kapitalskega vložka znaša 40 % in če država svoje udeležbe ne proda pred zahtevanim datumom, bi se morala udeležba države povečati za vsaj $0,1 \times 40 \% = 4 \%$ štiri leta po kapitalskem vložku zaradi COVID-19 in doseči 48 % šest let po kapitalskem vložku zaradi COVID-19, kar pomeni ustrezno zmanjšanje deležev drugih delničarjev.

⁽²⁷⁾ Zvišanje za 200 bazičnih točk se ne uporablja v 8. letu in pozneje.

⁽²⁸⁾ Izhodiščne obrestne mere, izračunane v skladu s Sporočilom Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6), objavljene na spletni strani GD za konkurenco na spletni strani https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

kapitalskih instrumentov zaradi COVID-19 s strani države, prejme dodaten delež lastništva v upravičencu. Ta dodatni delež lastništva znaša vsaj 10 % preostale udeležbe, ki izhaja iz pretvorbe hibridnih kapitalskih instrumentov zaradi COVID-19 s strani države. Komisija lahko sprejme alternativne mehanizme postopnega povečevanja, če imajo enake spodbujevalne učinke in na splošno podobno vplivajo na nadomestilo državi.

69. Države članice lahko izberejo formulo za izračunavanje cen, ki vključuje tudi klavzule o postopnem povečevanju ali izplačilu. Take značilnosti bi morale biti oblikovane tako, da bi spodbujale zgodnji zaključek podpore države upravičencu pri dokapitalizaciji. Komisija lahko sprejme tudi alternativne metodologije določanja cen, če omogočajo višja ali podobna nadomestila kot tista, ki izhajajo iz zgoraj navedene metodologije.
70. Ker je narava hibridnih instrumentov zelo raznolika, Komisija ne zagotavlja smernic za vse vrste instrumentov. V zvezi s hibridnimi instrumenti se v vsakem primeru upoštevajo zgoraj navedena načela, pri čemer nadomestilo odraža tveganje posameznih instrumentov.

3.11.6 *Upravljanje in preprečevanje neupravičenega izkrivljanja konkurence*

71. Da bi preprečili neupravičeno izkrivljanje konkurence, upravičenci ne smejo izvesti agresivne širitve poslovanja, ki bi se financirala z državno pomočjo ali s prekomernim prevzemanjem tveganj s strani upravičenca. Kot splošno načelo velja, da manjši kot je lastniški delež države članice in višje kot je nadomestilo, manjša je potreba po zaščitnih ukrepih.
72. Če je upravičenec ukrepa dokapitalizacije zaradi COVID-19 v višini nad 250 milijonov EUR podjetje s pomembno tržno močjo vsaj na enem od upoštevanih trgov, na katerem posluje, morajo države članice predlagati dodatne ukrepe za ohranitev učinkovite konkurence na navedenih trgih. Države članice lahko kot predlog takšnih ukrepov ponudijo zlasti strukturne zaveze ali zaveze glede ravnanja, predvidene v Sporočilu Komisije o korektivnih ukrepih, dopustnih po Uredbi Sveta (ES) št. 139/2004 in po Uredbi Komisije (ES) št. 802/2004.
73. Upravičenci, ki so prejeli ukrepe dokapitalizacije zaradi COVID-19, tega ne smejo oglaševati v komercialne namene.
74. Dokler ni odplačanih vsaj 75 % ukrepov dokapitalizacije zaradi COVID-19, se upravičencem, ki niso MSP, ne dovoli pridobiti več kot 10-odstotnega deleža v konkurentih ali drugih subjektih, ki izvajajo isto dejavnost, vključno z dejavnostmi više in niže v verigi.
75. V izjemnih okoliščinah in brez poseganja v nadzor nad združitvami lahko taki upravičenci pridobijo več kot 10-odstotni delež v subjektih, ki izvajajo isto dejavnost in so više ali niže v verigi, vendar samo, če je pridobitev potrebna za ohranitev sposobnosti preživetja upravičenca. Komisija lahko dovoli pridobitev, če je ta potrebna za ohranitev sposobnosti preživetja upravičenca. Pridobitev se ne sme izvesti, dokler Komisija ne sprejme odločitve v zvezi s tem.
76. Državna pomoč se ne uporablja za navzkrižno subvencioniranje gospodarskih dejavnosti integriranih podjetij, ki so bila 31. decembra 2019 že podjetja v ekonomskih težavah. V integriranih podjetjih se vzpostavi jasno ločevanje računov, s čimer se zagotovi, da ukrep dokapitalizacije ne koristi tem dejavnostim.
77. Dokler ukrepi dokapitalizacije zaradi COVID-19 niso v celoti odplačani, upravičenci ne morejo izplačati dividend niti neobvezujočih kuponjskih plačil niti ponovno odkupiti delnic, razen v razmerju do države.

78. Dokler ni odplačanih vsaj 75 % ukrepov dokapitalizacije zaradi COVID-19, prejemki vsakega od članov uprave upravičenca ne smejo presežati fiksnega dela njihovih prejemkov na dan 31. decembra 2019. Za osebe, ki postanejo člani uprave ob ali po dokapitalizaciji, je veljavna omejitev najnižji fiksni prejemek katerega koli člana uprave na dan 31. decembra 2019. Bonusi, drugi variabilni ali primerljivi elementi prejemkov se ne izplačajo v nobenem primeru.

3.11.7 *Strategija izstopa države iz udeležbe, ki izhaja iz dokapitalizacije, in obveznosti poročanja*

79. Upravičenci, ki niso MSP in ki so prejeli sredstva za dokapitalizacijo zaradi COVID-19 v višini več kot 25 % lastniškega kapitala v trenutku posega, morajo dokazati verodostojno strategijo izstopa države članice iz udeležbe, razen če se poseg države zmanjša pod raven 25 % lastniškega kapitala v 12 mesecih od datuma dodelitve pomoči ⁽²⁹⁾.
80. Strategija izstopa določa:
- (a) načrt upravičenca o nadaljevanju njegove dejavnosti in uporabo sredstev, ki jih je vložila država, vključno s časovnim načrtom nadomestil in odkupom naložbe države (v nadaljnjem besedilu skupaj: načrt odplačevanja); in
 - (b) ukrepe, ki jih bosta upravičenec in država sprejela za upoštevanje načrta odplačevanja.
81. Strategijo izstopa je treba pripraviti in državi članici predložiti v 12 mesecih po dodelitvi pomoči, država članica pa jo mora odobriti.
82. Upravičenci morajo poleg obveznosti iz točk 79 do 81 državi članici poročati o napredku pri izvajanju načrta odplačevanja in izpolnjevanju pogojev iz oddelka 3.11.6 v 12 mesecih od predstavitve načrta, nato pa redno vsakih 12 mesecev.
83. Dokler ukrepi dokapitalizacije zaradi COVID-19 niso v celoti odplačani, upravičenci do dokapitalizacije zaradi COVID-19, ki niso MSP, v 12 mesecih od datuma dodelitve pomoči in nato redno vsakih 12 mesecev objavljajo informacije o uporabi prejete pomoči. To bi moralo vključevati zlasti informacije o tem, kako njihova uporaba prejete pomoči podpira njihove dejavnosti v skladu s cilji EU in nacionalnimi obveznostmi, povezanimi z zeleno in digitalno preobrazbo, vključno s ciljem EU o podnebni nevtralnosti do leta 2050.
84. Država članica bi morala Komisiji vsako leto poročati o izvajanju načrta odplačevanja in izpolnjevanju pogojev iz oddelka 3.11.6. Kadar je upravičenec prejel sredstva za dokapitalizacijo zaradi COVID-19 v višini nad 250 milijonov EUR, poročilo vključuje informacije o izpolnjevanju pogojev iz točke 54.
85. Če se šest let po dokapitalizaciji zaradi COVID-19 poseg države ni zmanjšal pod 15 % lastniškega kapitala upravičenca, se mora Komisiji v odobritev priglasiti načrt prestrukturiranja v skladu s smernicami za reševanje in prestrukturiranje. Komisija bo ocenila, ali ukrepi, predvideni v načrtu prestrukturiranja, zagotavljajo sposobnost preživetja upravičenca, tudi z vidika ciljev EU in nacionalnih obveznosti, povezanih z zeleno in digitalno preobrazbo, ter izstop države, ne da bi to negativno vplivalo na trgovino v obsegu, ki je v nasprotju s skupnim interesom. Če upravičenec ni podjetje, ki kotira na borzi, ali je MSP, se lahko država članica odloči, da bo načrt prestrukturiranja priglasila le, če se poseg države ni zmanjšal pod raven 15 % lastniškega kapitala v sedmih letih po dokapitalizaciji zaradi COVID-19.⁴;

⁽²⁹⁾ Za namene tega pododstavka 3.11.7 se hibridni instrumenti, ki jih odobri država, štejejo kot lastniški kapital.

38. točka 44 se preštevilči v točko 86 in spremeni:
- „86. Razen v primeru pomoči, odobrene v okviru oddelkov 3.9, 3.10 in 3.11, morajo države članice relevantne informacije ⁽³⁰⁾ o vsaki posamezni pomoči, ki se odobri na podlagi tega sporočila, objaviti na izčrpnem spletišču o državni pomoči ali v okviru orodja IT Komisije ⁽³¹⁾ v 12 mesecih od odobritve pomoči. Države članice morajo relevantne informacije ⁽³²⁾ o vsaki posamezni dokapitalizaciji, ki se odobri na podlagi oddelka 3.11, objaviti na izčrpnem spletišču o državni pomoči ali v okviru orodja IT Komisije v 3 mesecih po dokapitalizaciji. Vključi se nominalna vrednost dokapitalizacije na upravičenca.“;
39. točke 45 do 52 se preštevilčijo v točke 87 do 94;
40. točka 49 se preštevilči v točko 91 in nadomesti z naslednjim:
- „91. Komisija to sporočilo uporablja od 19. marca 2020 ob upoštevanju ekonomskih učinkov izbruha COVID-19, ki so zahtevali takojšnje ukrepanje. To sporočilo je upravičeno zaradi trenutnih izjemnih okoliščin in se ne bo uporabljalo po 31. decembru 2020, razen oddelka 3.11, ki se bo uporabljal do 1. julija 2021. Komisija lahko to sporočilo pregleda pred 31. decembrom 2020 na podlagi pomembnih pomislekov glede konkurenčne politike ali gospodarstva. Kjer je koristno, lahko Komisija zagotovi tudi dodatna pojasnila o svojem pristopu do posameznih vprašanj.“

⁽³⁰⁾ To so informacije, ki se zahtevajo v Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014, Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014 in Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 1388/2014 z dne 16. decembra 2014. Za vračljiva predplačila, jamstva, posojila, podrejeni dolg in druge oblike se navede nominalna vrednost osnovnega instrumenta na upravičenca. Za davčne in plačilne ugodnosti se lahko znesek posamezne pomoči navede v razponih.

⁽³¹⁾ Javni iskalnik po podatkovni zbirki državne pomoči Preglednost omogoča dostop do podatkov o posameznih državnih pomočeh, ki so jih države članice zagotovile v skladu z evropskimi zahtevami glede preglednosti državnih pomoči, in je na voljo na <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=sl>.

⁽³²⁾ To so informacije, ki se zahtevajo v Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014, Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014 in Prilogi III k Uredbi Komisije (EU) št. 1388/2014 z dne 16. decembra 2014.